

ДО ВАРНЕНСКИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

З А Щ И Т А

от адв. МАРИН МАРИНОВ

съдебен адрес: гр. Варна, ул. "Полк. Свещаров" 14

пълномощник на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА

по адм.д. № 1602/2012 г. по описа на АдСВ, XIX с-в

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ,

МОЛЯ с оглед пространната пледоария на прокурор Андонов да вземете предвид следните съображения, свързани с неоснователните възражения на същия:

I. ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА.

1. Адмиравам факта, че прокурор Андонов като че ли най-после прозря, че не може да оспорва съществуването на СОПА като ЮЛ поради факта на доказана несъмнена съдебна регистрация.

В стремежа си на всяка цена да не позволи на сдружението да осъществява своята дейност, тъй като същата очевидно служи за изграждането на гражданско общество в България, прокурор Андонов стигна със сигурност сам и неповлиян от ТИМ до оригиналните идеи да отрече възможността на СОПА да осъществява предмета на дейността си поради невписването на сдружението в Централния регистър за ЮЛНЦ в обществена полза, както и поради липсата на представителна власт на председателя на сдружението.

A. ПО НЕВПИСВАНЕТО:

1. Вписването в централния регистър не може да има това значение, което му придава прокурор Ст. Андонов. Ако вписването бе предвидено с цел да се контролира по същество дейността на НПО, то неминуемо щеше да бъде предвидена адм. наказателна отговорност при неспазването на предвидения в закона срок - нещо твърде характерно за българското законодателство. Липсата на санкция при невписването означава, че вписването е предвидено в интерес на самото ЮЛНЦ, тъй като едно такова вписване в регистъра е предпоставка за получаване на публично финансиране. От гледна точка на държавата пък вписването има за цел да контролира правомерното изразходване на получаваните от публични източници средства, които в повечето случаи са обвързани с конкретни проекти. Когато обаче липсва публично финансиране, държавата не се интересува от това как едно ЮЛНЦ издържа дейността си, ако то не извършва стопанска дейност, какъвто е случаят със СОПА. Това е целта на регистрирането в Централния регистър, а не прокламираната от пр. Андонов – ако ЮЛНЦ не е регистрирано в Централния регистър да не може да извършва дейност. Аналогията между правен субект и правен обект, какъвто е "колата", е свършено неприложима.

Може би за някого неполучаването на държавна субсидия е много сериозна рестрикция от страна на държавата, а получаването на такава не е привилегия, но за СОПА е обратното - неполучаването на държавна субсидия не е много сериозна рестрикция от страна на държавата, а получаването на такава е привилегия. Факт е обаче, че по отношение на вписването в Централния регистър е налице *lex imperfecta*.

Освен телеологичното тълкуване, до същия извод води и историческото тълкуване. ЗЮЛНЦ е приет през 2000 г. в рамките на реформирането на законодателството ни с оглед предстоящото ни приемане в ЕС. Именно за това, за голямо съжаление на пр. Андонов, не са предвидени санкции за липсата на регистрация

в Централния регистър. Просто законодателството на ЕС не допуска такова погазване на правото на свободно сдружаване, прокламирано и гарантирано от чл. 11 от КЗПЧОС. В този смисъл е забележително за 2012 г. как пр. Андонов презюмира, че щом е налице ЮЛНЦ, то непременно съществува опасност целите, които преследва, да се окажат в противоречие със законите на страната и добрите нрави. Това вписано в протокола от с.з. изявление ще обиколи света и ще бъде предоставено любезно на новоизбрания ВСС за вземане на съответните мерки, за да подпомогне пр. Андонов при израстването му в кариерата.

Интересно е, че пр. Андонов поставя знак на тъждественост между закона и ТИМ, защото ако СОПА желаше да остане скрито от закона, то нямаше да отправя искания до държавни органи и да води дела срещу тях. В същото време ни е известно, че ТИМ проявява нездрав интерес към заниманията, източниците на доходи на членовете на СОПА, както и това дали СОПА има спомоществуватели и кои са те.

Най-интересното е, че до горните изводи води и граматическото тълкуване на закона. Пр. Андонов непрекъснато се позовава на чл.49 ал. 2 от ЗЮЛНЦ, ама го цитира само частично. Той някак си пропуска, че законът допуска ЮЛ, на което е заличено вписването, да продължи да разходва имуществото си за дейностите, посочени в устава. Тук аналогията на пр. Андонов с врабчетата е правилна, но не е ясно от къде следва неговият извод, че когато съгласно устава трябва да се хранят врабчетата, това е допустимо, а когато съгласно устава трябва да се водят дела, това е недопустимо.

Оставям настрана явното неуважение на пр. Андонов към съдилищата в Република България, защото той очевидно не уважава ВОС, който е регистрирал сдружението, АдСВ, спрямо който твърди, че е допуснал да заобиколим закона и ВАС, който уж не бил предполагал, че можело да липсва регистрация в Централния регистър, обстоятелство абсолютно без значение за процесуалната правоспособност. Ако това бе така, би следвало заличаването в Централния регистър да не подлежи на обжалване.

Ето защо санкционната правна последица от липсата на регистрация в Централния регистър е само и единствено е невъзможността да се получава финансиране от публични източници.

Щом се отнася до ирелевантното обвинение за нерегистрирането на СОПА в ТД на НАП, за сведение на пр. Андонов посочвам, че то е осъществено служебно с регистрацията на сдружението по БУЛСТАТ, така както при действието на ДОПК това се прави с всички регистрирани по БУЛСТАТ правни субекти. Надявам се, че пр. Андонов не е имал предвид, че за СОПА важи някакъв специален неписан закон.

Б. ПО ПРЕДСТАВИТЕЛНАТА ВЛАСТ:

1. Представляващият сдружението е посочен в представеното и прието от съда удостоверение за регистрация. Същото е документ с материална доказателствена сила, която следва да бъде зачетена, докато не бъде успешно проведено оспорването му. Удостоверението е съобразено и издадено от регистърния съд, който задължително е проверил съответствието на устава със закона, включително и по въпросите на представляването. Именно регистърният съд е този, който може да определи дали е налице несъответствие със закона, а не противниците по делата, които води ЮЛНЦ. Впрочем аз считам за принципно недопустимо противната страна да се позовава на липсата на представителна власт на другата страна. Съдът е длъжен да следи за наличието на представителна власт с оглед избягването на накърняване на интересите на страните, причинено от липсата на представителна власт и с оглед правната сигурност, но страните по спора нямат такъв легитимен интерес. И тук пр. Андонов тълкува и цитира закона така, както му уйдисва. Той въобще игнорира чл.30, ал.3 от ЗЮЛНЦ, както и избягва тълкуването *per argumentum a fortiori* от т.1 на чл.31 от ЗЮЛНЦ. Естествено е, че щом управителният съвет има правото по закон да определи

обема на представителната власт на отделни негови членове, то това може да стори учредителното събрание, като впише решението си в устава.

2. Пр. Андонов е обвинил председателя на сдружението г-н Чолаков, че е излъгал какво си е мислил. Като оставим на страна паранормалните способности на г-н прокурора, можем да кажем, че има вероятност именно последният да не е приятел на истината. Защото едва ли на пр. Андонов не му е известно, че по преписка на ВРП в хода на предварителна проверка са разпитани всички членове на управителния съвет на СОПА с изключение на мен, тъй като аз в качеството си на адвокат отказах да дам показания. Освен това, нито за съда, нито за пр. Андонов съществува каквото и да е затруднение да направи справка в регистъра на ВОС кои са членовете на управителния съвет. Странно е при невероятната енергия и страст, които пр. Андонов употребява срещу СОПА, как досега не е намерил време да влезе в интернет или в деловодството на регистъра на ЮЛНЦ в сградата, където работи, за да се осведоми кои са членовете на УС. За негово улеснение ще посоча, че това обстоятелство е отразено в учредителния протокол, а не в устава на сдружението.

От горното следва, че председателят на СОПА е извършил действията си с представителна власт, които действия са надлежно потвърдени от действащия УС.

II. ПО СЪЩЕСТВОТО НА СПОРА:

МОЛЯ да се вземат предвид подробно изложените до този момент съображения както в жалбата и уточняващите молби, така и в с.з.

Пр. Андонов е искрен, когато се опасява какво би станало, ако исканата от СОПА информация му бъде предоставена, защото тогава прокуратурата вероятно ще трябва да се занимае отново и по-аргументирано със сигналите на СОПА за драстично ощетяване на държавата при извършването на оценката на неправомерно продадените 122 дка земя, част от крайбрежната плажна ивица, изключителна държавна собственост.

Отново посочвам, че става дума за документ, искан първоначално не от прокуратурата, чието предоставяне е от надделяващ обществен интерес, поради което чрез изземването му прокуратурата го укрива неправомерно от обществеността.

1. СОПА няма никакво отношение към конкретното наказателно производство, поради което разсъжденията от общ характер на пр. Андонов са неотнормими към спора.

2. Безспорно е, че исканият документ се намира в ответника. При това положение той е задълженото лице да го предостави.

Поради гореизложеното МОЛЯ да уважите жалбата, като присъдите на доверителя ми и разноските по делото.

МОЛЯ да бъде извинен за думите и изразите, които не са чисто от юридическата лексика, но стремежът на пр. Андонов да задуши в зародиша му гражданското общество не може да ме остави равнодушен.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Препис от защитата за противната страна на основание чл.149 ал.3 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК.

С уважение :